

శివాయనమః.

ఇది

దుర్వాదిగజాంకుశంబని

మధ్యబృందంబుకొందాడ

జేసె

దగ్గ మల్లమపల్లివంశభవుడు

శ్రీబుచ్చయారాధ్యకోవిదపాత్రుండు

యశస్విప్రారితకకుమ్మత్తుంజయారాధ్యవిద్యదపత్యంబగు

మల్లికార్జునుడు 500 806

దుర్వాదప్రణాశార్థమే

చేసి

భందారు శ్రీసదాశివసమాఖ్య

మంత్రికాసంగ

నేల్లూరుగ్రామంబు వచ్చి

రామమోహనము ద్రాక్షరాలయమున

సమ్యవేయించి శైవులసలకజేసె.

8—4—1910

వీలూరు.

కవాయనము.

శివపురపు వీరభద్రప్రసాదయ్య దురభిప్రాయఖండనానుబంధ
ప్రతిబంధమనెడి దుర్వాదిగజాంకుశము.

గురుస్తుతి.

ఎశానంరేణుకేంద్రంసకలనిగమినంప్రాపితాధర్వశాఖం
జాతంతత్పూరుషా దేవణమధమరులంసామనంశాంతమూర్తిం
సాద్యోజాతాంశమార్చ్యంత్రిభువనవిదితంపండితారాధ్యనంజ్ఞం
నామ్యేకోరామసిద్ధంప్రపతితయ్యజుషంవామదేవాంశజన్యం.

ఉపోద్ఘాతము.

- క. ఓశోతశైవులారా! నిశ్చేయపడపథాధ్వనీనవిపశ్చి
ద్విశామచతుర్మతపీ! తాశితదేశికపరంపరాగతులారా.
- కా. వ్రాయంగూడనియాజుపత్రికలుచేరన్వెంటనేనాయభి
ప్రాయంబిచ్చితియాజిదానిదురభిప్రాయంబుతోఖండన
జేయంగానిరసింపినాడనటపైఁజేర్చెన్వపుస్తంబుతోఁ
దాయాజ్ఞాఘ్నఁడుకొన్నికొత్తలనుబంధంబంచుజేర్వెట్టుచుకా.
- క. అనుబంధప్రతిబంధం! బొనరించెదబ్రహ్మబంధులులికిపడంగ
మనబంధులైనప్రాచీ! ననిబంధనకర్తలకుఘనప్రథనిలువక.
- క. విరసతనదభిప్రాయము! దురభిప్రాయమనుకొంచుదురభిప్రాయం
తరుడైచేసినఖండన! దురభిప్రాయంబెకాకతోచునెఱుగగాక.

క. తనదురభిప్రాయపుఖం! డనమనుబంధమును జేర్చినంగడులావౌ
ననితలచియొరంగల్లనఁ బనివడిచనియాజులచ్చుపటిపించియటా

క. రెండవవై వసభన్ముది గొండమ హేశ్వరులలోనఁగొండఱుతనత
ట్టుండుటెఱిగియాపొత్తిపుఁ బిండులనెల్లరకుఁబంచిపెట్టివెడల్చెన్.

శ్లో. గర్భభాండసురాభాండేత్యజ్యేతెప్పఘనీలపి
సంకుకోశపయఃకోశేగృహ్యేతేలఘనీలపి.

గీ. పాకయాజిమత గంధపత్రికలవి
యెంతలయిబయల్వెడలిన సేమిఫలము
•మల్లికార్జునాంతర్వాణిమహితవాణి
కొలఁదిదై సనుగుణులొప్పుకొనకపోదు.

గీ. దూదికొండలపిండులబూదిసేయ
నగ్నితణుంచుక యెఱాలునన్నకిరణం
బాకయాజిమత గంధభాండవితతి
శాస్త్రదండ పహతిచేతశకలితమగు.

ఇట్లు విశేషముగ

మంపల్లి మల్లికార్జునశాస్త్రి.

కృష్ణామండలము, ఏలూరు.

అనుబంధ ప్రతిబంధము.

౧ ఆగమ ప్రామాణ్య ప్రాబల్య స్థాపనము.

శ్లో. “ వేదేషు శాస్త్రసంఘేషు! పురాణేషామేషుచ
బ్రాహ్మణస్యనమాఖ్యాతం! లింగధారణము త్తమం.” అని

తే గీ. వేదశాస్త్రపురాణముల్ వినిచిపిదప

నాగమంబులు వినిపించెనందువలన

నాగమంబులు పై వానికన్న దగ్గు

తరగతివియంచునిరనింపఁదగఁదనరికి.

11

శ్లో. “ బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రాస్సంప్రసాయంతే.”

శ్లో. “ బ్రహ్మవిష్ణుశ్చంద్రశ్చక్షురైశ్చనదాశివః.”

క. అనువాక్యములందుందుడఁ గనుపట్టెడు పారలనుజఁగున్యులనుచునెం

చెనుగాఁబోలునుయాజులు! తనపాండిత్యమునకద్భుతంపడవిబుధుల్

శ్లో. “ అష్టాదశపురాణానాం! కర్తానత్యవతీసుతః

కామికాద్యాశఙ్ఖానాంశు! యథాదేవోమహేశ్వరః.”

తే గీ. అనివచించుటచేతతివాగమములు

పోకెల్లఘోషశస్త్రపురాణములకునయ్యె

బోలికధికిగుణంబనిబాలుఁడెయను

నాగమంబుపురాణంబుకంటెలెస్స.

12

తే గీ. స్మృతులకెల్లనుగర్తలుఋషులుగారె

యాగమములకురుద్రమహర్షికాఁ

యార్దములకం బెనధికములాగ మములు
పశుపతికృతోక్తికెనయానెపశుకృతోక్తి.

13

తే గీ. శివునినిశ్వాసరూపవాయువులనుంకి
వినఁగఁబడియెను శుతులవినినెడునపుడు
గనమతనినతఁడగుదునైకింటఁబడుచు
వినిచెనాగమములనెల్లరునువినంగ.

14

తే గీ. ఒకటినొకటివిరోధింపకుండెనేని
రెంటిని బ్రమాణముగనునైకొంటయెవిధి
యొకటినొకటివిరోధించియుండునేని
వానికివ్యవస్థనిర్ణయింపంగవలయు.

15

తే గీ. శుతులసంకుచితములక శ్రుతమునైన
యంశములకునుదిక్కుశివాగమములె
యేకికర్తృకములుగాననివియునవియుఁ
బాటిలునమానతఁబ్రమాణకోటియందు.

16

క. అంగావరణపడన్వపఁ డంగదశావ్యయనిచూపణాదికృతులకె
ల్లంగతులాగమములెనుందుంగదవినఁబడవుతిద్విధుల్ శ్రుతులందున్

క. శ్రుతులనిరసించునెడదు! స్మృతమంచుంబలికినట్టితేశివశాస్త్రం
ప్రతీతినిరసించునెడని! స్మృతిలేదనిపలికెహరియెభాగ్వాదులతోన్

శివరహస్య స్తోత్రం. “మమభక్తిం పశుర్వాగ్గాఁ విశ్వేశం ప్రద్యుషంతియే
విద్విషోమమవిశ్లేయాః! పిశాచపదగామినః
త్రింశద్వర్షసహస్రాః! ఉపిత్యాదుఃఖిసాగరే
శివనిందాపరాయేచ! యేపాశుపతనిందకాః
విద్విషోమమవిశ్లేయాః! పతంతినరకేశుచా

శివనింపాపరోమూఁహ శ్రీవశాస్త్రవినిందకిఁ
 . నతస్యనిష్క్రూత్యైర్నష్టాః క్వాపిశాస్త్రేషుకేనచిత్ .”

శంకరసంహితాయాం॥శివేశివాగమైశ్చేవేనశ్రేయపపరిగ్రహే

విపరీతాభివేద్యుద్ధ్యోగస్యస్వాత్మబహిష్కరణి

తే గీ. ఆగమంబులనిరసించునట్టివాని

శైవుఁడనిగానిమఱివీర శైవుఁడనియుఁ

గానియనఁదగదాపేర్లుగలవెశుతుల

నదియెఱుఁగఁడయ్యెగదపాకియాజయకట ? .

19

2 ఖననాచారస్థాపనము.

తే గీ. వేదశాస్త్రపురాణాగమములందు

బ్రాహ్మణునకునులింగధారణవిధింపఁ

బడియెననుచునువ్రాసెనుబాకీయాజి

వారికిదిలేమికేలవిచారపడఁజొ .

2)

తే గీ. యాజివలికినదహన్క్రియావిధులకు

విషయతాదురలింగులువీర శైవు

• శైవునికిఁ గారు శాస్త్రంబులొప్పుకొనవు

ఖననమేవారలకుఁబిధియనుచువినిచె .

21

తే గీ. అట్టివిధులలోనుపబృంహణాన్వితముగ

నిరసనగ్రంథముననుగొన్నిటినివ్రాసి

నాఁడమరలనవేలగ్రంథంబునందు

నంచునామదికిటసంశయంబువోడమె .

22

ఉ. ఐననువెల్లడింతునిగమాగమశాస్త్రపురాణసూక్తులె

న్నేనలసానియాఁడఁగనునేరకమద్దెలయోటిదన్నచం

దానసుయాజి, శాస్త్రీకవితారచనంబనిపల్కుచుండునే
కానిమఱొండుమార్గమునఖండనముండినఁ జేయఁడుండనే.

23

తే గీ. ఆహితాగ్నినగ్నులచేననాహితాగ్ని

నెందు నౌపాసనాగ్ని చేనితరజనుల

నెల్లతాకికాగ్నినిదహియింపవలయు

ననెడివిధివచనములెల్లయాజువాసె.

24

గీ. నాయుదాహరించినవచనములనెల్ల

యాజయన్తతంబులనిపల్కినట్లునేను

యాజ్యదాహితవాక్యములన్తమనను

లింగధరునకవిధులుపొంగవంను.

25

తే గీ. ఆహితాగ్నిననననాహితాగ్నినైన

నాశ్రమచతుష్కమునన్వేద్యమైననువ

లింగధారికిలింగవిలీనభావుఁ

డొనెడవిశేషవిధిప్రధివ్యవటగుక్షి.

26

శు. “సర్వస్యప్రతివీవరీభూమిన్వ్యవస్థాపితాస్యోనాస్త్రిసుషదాభవ
యచ్ఛాస్త్రిశర్మనప్రధా.

తే గీ. భూమియన్నిటికాధారభూతమునిను

గర్భమునఁదాల్చెనోక్షితీఘనయశస్క

యితనికావాసయోగ్యవయ్యెదవుగాత

మితనికిసుఖప్రదాత్రివయ్యెదవుగాత.

27

శు. “యత్రభూమ్యైవృణసేతత్రగచ్ఛతత్రత్వాదేవస్సవితాదధాతు”

తే గీ. ఎచటభూమినివసియింపనిష్ఠపడెదొ

యచటికేసివుపొమ్ముమాత్తాండమండ

లాంతరగతుండు భ్రాజిష్ఠుఁడాశివుండు
నిన్న వనియలమనచట నెనిలుపుఁ గాత.

28

శుక్ర. “ అశ్మినమాఖణంప్రపద్యే. ”

తే గీ. ఖననమగుదన్మనై లలింగమునుదాల్తు
ననెడివాక్యముపై శ్రుతుల్వినుచుఖనన
కృత్యమునకునుశివలింగి యేమటొకఁడు
కాఁడువిషయంఁడటంచునిష్కర్షణజేసె.

29

శుక్ర. “ శివాతనూరచిత్రాద్భిలేనిక్షిపేత్. ”

తే గీ. అశ్వశోభనచేమంగళాత్మకమగు
లింగధరవిప్రనిశరీరముంగడవట
క్షితిబిలముననిక్షేపణజేయుమనుచు
స్పష్టముగనుక్షేపణ్యశాఖనుడివె

30

కారణాగమే॥ శ్లో. “ ఆదాదీక్షాకృతానైవీయధాచారతేతద్ధైవహి
కాయలింగోభయోర్యోగః॥ ప్రాణలింగోభయోర్యధా.
ప్రాణమంతోభయాతీతే॥ కాయలింగోభయంఖనే త్
షడధ్వశుద్ధియుత్తిస్య॥ ప్రాణలింగాంగసంగినః
దేహోష్ణసానంయద్యానీ॥ త్తిస్యనైవాన్యధాకియా
ఖినేద్వాభువితదేహం॥ క్షిపేద్వాప్యశివాస్వపి
దహేద్వానుదవహ్నోతు॥ త్యజేద్వాయాతులోప్తవతో
ఏతేష్వవివిధానేషు॥ నిసనంహ్యుత్తమమృతం.

శాతూలే॥ శ్లో. “ ప్రథమఃఖననోపాయో॥ ద్వితీయోదహనాత్మకః
తృతీయోదర్శనోపాయః॥ స్వదేహంత్యక్తుమిచ్ఛతాం
అవస్థనమతిశ్రేష్ఠం॥ మవియోగాంగలింగయోః

తదై వఖననంశ్రేష్ఠం! విశుద్ధపృథివీతలె

తదై వదహనంశ్రేష్ఠం! శిఖకర్పూరయోగవత్. ”

రామాయణే॥ శ్లో. “అవచేయేనిధీయంతే తేహంలొకాస్సనాతనాః॥”

మాత్యే॥ శ్లో. “లింగధారణవిప్రస్థాదాహకర్మనవర్తతే

నిక్షేపణంతదంగస్య! ససూఢాగోపయెత్క్రమాత్ ॥ ”

శాతాతపః॥ శ్లో. “వానప్రస్థయోగినంచ! లింగైక్యంభిక్షుకంయతిం

తుర్యాణామాశ్రమాణాంచ! రసాయానిక్షిపేన్మృతం.”

పాద్యే॥ శ్లో. “సర్వసంగవిముక్తిస్య! యోగినోలింగధారిణి

దహనంనైవకర్తవ్యం! ధరిత్ర్యానిక్షిపేన్మృతం. ”

శ్లో వేదాయవీయసంహితాయామ్:—

శ్లో. “ఖననంజలనిక్షేపః! కాస్తవక్షేప్తేపణందిశి’

ఉక్తంపాశుపతానాంహి! శివలింగాంగసంగినాం

బ్రాహ్మణిక్షత్రియోవైశ్య! శూద్రోవామునిసత్తమ

మల్లింగధారిణస్సర్వే! విశిష్టాస్తత్పదేశివే

ఏతేషామృరణేప్రాప్తే! భూనిక్షేపవిధిర్భవేత్

అకృత్యావిధినానేన! యోగ్యమార్గానుసారతః

కర్మకుర్వన్నరోమూఢ! శ్శివదూరోభవేద్భ్రువం

యాతనాభిర్మహోగ్రాభి! ర్భాగ్యతేనరైస్సదా

సంత్యజ్యశివసిద్ధాంత! మన్యమాగ్లోపదేశతః

తేతుయాంతిదురాచారా! సరకాన్పితృభిస్సహ

మాతృతఃపితృతశ్చైవ! పితృభిస్సహశారవే

వసంతిబ్రహ్మకల్పాంతం! నిష్క్రాంతిర్నకదాచన.

(3)

మ. అనుబంధంబునఁ బెద్దపద్దియమునందయ్యాజడయ్యాలుము

క్తినిగావించినఘామముద్భటుదిగాఁ దెల్పెన్వసిద్ధాంతఫ

క్కినిబోమించునటంచునాతనినలింగిబల్లకీగామద
 ధ్ధునిస్తాన్రుశివభక్తునుదృఢసమాఖ్యుంగానెఱుంగంజొకో. 31

క. అదిగాకితనికిజుట్టాల్. దుదికర్మకుంగ ర్తలై రిదోచదెయితడా
 ముదిగొండవంశవిటపికి మొదలనిపల్కుటయదెట్లన్తకునితనిక.

3 అనివేదితపదార్థగ్రహణదోషనిరూపణము.

క. కొన్నినివేదించియుమఱి, కొన్నినివేదింపకయునుగొనుడని శ్రుతియం
 దున్న దెతినెడుపదార్థము. అన్నియు సూపహచితృప్తులర్పింపదగుక.

క. సర్వాంగలింగసంగతి, గుర్వర్పాదులనుదొలంగగనూడునెడితూ
 నిర్వహణమెల్లుమనకది. సర్వముభంగించువీరలై వతమడియుక. 34

క. స్వకపోలకల్పితంజా, నొకితప్తడుక్లకముంచియురులెవ్వరొయా
 హ్నికపుస్తమునందిదిరని. వెకరాకొకరమ్మలాడువితగయాజుల్.

క. మాపూర్వగ్రంథములో, జూపట్టదుయాజ్ఞావాయుక్లకమెటన్నా
 కాపాటలేటికిటవే. దోవనిషత్స్పృతిపురాణసూక్తులుగలుగక. 36

క. అనివేదితప్రబదార్థం. బునుదినుచుశివార్పితాన్నమునుముట్టంగరా
 దనునన్యమత్తులువా. సినిపడేల్యాజికేలసిద్ధాంతములో. 37

తే గీ. విష్ణుపాదోద్భవిగనుజెప్పి యునువైష్ణ
 పులునివేదింత్రంగంశనన్యలునుగూడ
 శివునినిర్మాణమర్పింతుశివునకిర్ప
 జ్ఞాన్ మెట్లగుననికొంకి కైదుగురికి. 38

క. విప్రులకువిధించెనువే. ద్పవచనములునివేదితమ్మునుగొనుమం
 చప్రమదతల్లిట్ట. న్యప్రత్యయములనభోజ్యమనియితరములక. 39
 జాబాలాఆమనంతిశ్రు. “రుద్రభుక్తంభుంజీయాత్ రుద్రవీతంపిబేత్
 రుదా ఘాతంజిమేత్. రుదేణానమశంతి

తస్మాద్భ్యామ్మణాః పశాంతమనసోనిర్మాల్యం
భక్షయంతినిర్మాల్యమేవనిషేవంశే. ”

సిద్ధాంతశిఖామణా॥ శ్లో. “ రుద్రేణభుక్తంభుంజీయాం ద్రుద్రపీతంపిబే
ద్వీజః! రుద్రాఘ్రాతంసదాజిఘ్రి! దితిజానా
లకశుతిః.

స్కాందేశంకరసంహితాయాం॥ శ్లో. “ సిష్టాశ్శాంతాశ్చరద్రేణ! భుక్త
మేవహిభుంజతే! ఘ్రాతమేవహిజ
ఘంతి! పీతమేవపిబంతిచ. ”

యాజుషీ॥ శ్రి. “ రుద్రేణాన్నమమృతందేవానైభోక్తుకామాః. ”

క. రుద్రాభిషేకపదయుగి! రుద్రపదార్థంబులింగరూపమేకదత
ద్రుద్రోపభుక్తమునెనిర్మిదతఁగొనవలయునంచునియమించెశుతుల్.
బోధాయనకృతమహాన్యాసే॥ శ్రి. “ త్వాదత్తైభీరుద్రేశంతమేఘశతగుం
హిమాలశీయభేషజేభిః. ”

తే గీ. జననమరణాదిరోగనాశకములమిత

భోగదాయులోదుదత్వద్భుక్తదత్త

మగుపదార్థములవెతహాయనంబు

లనుభవించుముగాతమత్యధికభక్తి.

41

అసేవేదితపదార్థభక్షణేపత్యవాయితీ॥ కాణ్వాతమనంతి.

“ అతిగుప్సాతమశ్నీయాద్యదిపాప్మానమర్పితం! భుంక్త్వాఘం
భుంక్త్వాఘోగచ్ఛేత్. ”

తే గీ. స్వేష్టలింగార్పితముకానిదేదితినఁ

బ్రాహ్మలింగమునందురుచ్యర్పణాత్మ

కాఘ మెంతయుభుజియిం చునఘముకడుభు

జిం చుమఱియునఘోగతిఁ జెందునతఁడు.

42

ఆర్చా ఆమనంతి॥ శ్రు. “ అంతరిచ్ఛంతితంజ నెరుద్రంపరోమనీషయాగం
భృంతిజిహ్వయానసం॥ కరాశరః॥ వ్యతిరేకము ఖేనోప
బృంహతి॥ శ్లో. “ అంతర్నేచ్ఛంతియేరుద్రం॥
భవానీసహితంశివం॥ పురీష మేవగృహ్లాంతి॥ జిహ్వ
యాతేనసంశయః. ”

క. జనులెవరంతర్లింగం॥ బునుబరమమనీషఁజిత్తమునఁదలఁతురొయా
జనులురసనేంద్రియమునఁగనియెడ రోషః॥ రసంబునందలిగుణమున్.

తే గీ. గురుపదాంబుశ్రుతలనిడికొనఁగఁజెల్లు
నదిపురోడాశమగుచుసంప్రాప్తమైన .
స్వేష్టలింగార్పణముచేసిస్వీకరింపఁ
దగునపుడుప్రాణలింగముత్పదుచిఁగొను.

44

క. లింగాధిపతివభా॥ వ్యాంగుస్తజలంబుగొనిసమర్పించియెఁగో
లంగవలయునభీషిక్తా॥ బుంగొనిచల్లుకొనవలయుమూర్ఖమునందూర్.

క. అంగుస్తమాత్రుఁడనిమఱి॥ యంగుస్తనమాశీతుండటంచునుగతవ
ల్లింగమవట్టెడుపురుషోఽదు॥ జంగమగురులింగమార్తిసంపుటమెకదా.

తే గీ. పాశుపతులుస్వాధ్యాయప్రవృత్తలైన
కణ్వజ్ఞానాలులునుగృహ్యకర్తలైన
యాశ్వలాయనబోధాయనాదిబ్రాహ్మలు
స్మర్తలత్రిపరాశరసంయములును.

47

తే గీ. స్వేచ్ఛరానర్పితపదార్థమెవ్వఁడేనిఁ
దినినఁబాపముఁదీనినవాఁడన్ యుమేను

వదలునటుపై నధోగతిఁబడుననియును

బ్రవచనముచేసియుండిరిశివునియాజ్ఞ.

48

కణ్వాజ్ఞాబాలిప్రవచనాన్యవోచం, శేషాణ్యదాహరామి, ఆశవ
లాయనప్రవచనం ఈశావాస్యే॥ “తేనత్యైక్తేనభంజీధామాగృధరికశశి
స్విధనం.”

భోధాయనగృహ్యప్రవచనం॥ “భగవతఃపాదాప్రక్షాళ్యశంఖా
దికం ప్రపూర్యగంధపుష్పాదిభిరభ్యర్చ్యచరుంసిహ్యే ఇమం మేగం గేత్య
భిమంత్యకద్రుద్రాయేతిమాత్యా రుద్రేతిమంత్రాభ్యాం శిరసిసమ్పార్జ
నంకృత్యాబుతగుం సత్యమితిపాశయేత్.

అర్థస్పష్టపన. చరుంనివేద్యేతివాక్యైకతేచిజ్జడబుద్ధయః నివేద
నంచరోశేవేత్యభిప్రాయంప్రయాంతిచ.

చేద్వదేచ్ఛరవయితచరావితచరోరితి. కించార్చితస్యవై యర్థ్యంత
స్యభోక్తరభావతః. తైషభర్తృనిర్ణయే నిబంధనకారః.

ఋతంసత్యంహిపాదోదంతత్సమర్చ్యేష్టలింగయోః గురుశిష్యా
ప్రాశయేతామితిబోధాయనోపపత్.

శ్రుతిః. ఋతంపిబంతేసుకృతస్యలోకేగుహంప్రవిష్టాపరమేపరా
ధ్యై. ఛాయాతపాబ్రహ్మవిదోవదంతి.

ఋతంపిబంతావిత్యత్రబోధయతిఋతంపదం, గురుశిష్యాపాద
తీర్థంనిశ్యేవపిబతామితి.

సర్వాగమసుధార్మవే॥ ప్రణమ్యేతత్కమేతైవసర్వే మాహేశ్వ
రాస్తథా, స్వీకార్యంగురుగాదత్తమఖండంపరమామృతం, స్వేష్టలింగా
ర్చణంకృత్యాస్వీకర్యంతిమహేశ్వరాః.

అత్తిరి. అన్నా తాశీమలంభం కైలజపసిపూయశోణితం। అన్నై
వేద్యంతుయోభుంకైమలంప్రాశ్నాతినద్యిజరి.

పాదోత్తరేవ్యాసరి. అసమర్ప్యపరంశంభోర్భం కైఖాదతిపాతి
చ। శ్వమాంసహస్థిమూత్రించభుం కైఖాదతిపాతిచ.

వాకూలె. పత్రింపుష్పంఫలంతోయమన్నపానాద్యమాషధం
లింగార్పణంవివాభుం కైసద్యస్సపతితోభవేత్ శంః రసంహితాయాంభ
క్ష్యమూలఫలాదీనాంశివాయానర్పితంచయత్। భంజీయాత్తత్సమాదే
నచ్చింద్యాజ్ఞహ్వంస్వయంనరః.

4 సకలమతాచారపరస్పరభేదపరూపణము.

చ. ఇతరమతస్థగర్థములనెన్నియొవాయుచుయాజులీగిన

వ్రతులనుకర్మకాండమునవై కిమంచునిర్దేశించెగాఁ

బ్రతిమతమందునొక్కొకడనై దిశతాంత్రీకిమార్గభేదముల్

జతపసియుంటకానఁడొబళాతనదేమతమఁచుబల్కునో

40

శ్లో. దేవార్చనంవై శ్వదేవం। పృథక్పాకేనకేచన

నిర్వర్త్యనశ్రాద్ధదినే। శ్రార్థంకుర్వంత్యనంతరం.

50

క్రియేతేతేడశేశ్రాద్ధం। పాకేశేషేణకైశ్చన

కైశ్చిత్తదవైశ్చిత్త్యాదేతుత్సజ్యతేదేవతార్చనం.

51

ద్విజాంగమార్జనాత్పూర్వం। శ్రాద్ధపాకంవిభజ్యచ

వై శ్వదేవంప్రకుర్వంతి తద్భిన్నాఙితిచిద్విజాః.

52

ప్రాగేవశ్రాద్ధపాకేన। కృత్వాదేవార్చనంతతః

తచ్ఛేషేణైవహిశ్రాద్ధం। కుర్వంత్యన్యద్విజోత్తమాః.

53

ప్రాగేవతంకులైర్వైశ్వం। దేవంనిర్వర్త్యకేచన

త్యక్త్వాదేవార్చనంశ్రాద్ధం। మేవకుర్వంతికర్మణాః.

54

- కైశ్చిదేకాదశీశ్రాద్ధం క్రియతేహిపరహని
కైశ్చిత్పశాకైశ్చిదగ్నా వగ్నాకిరణమివ్యతే. 55
- అశీమాంతాత్పరంకైశ్చి త్పూర్వంకైశ్చిద్విజన్మభిః
కైశ్చిద్భోజనమధ్యేతుక్రియతేపార్వణాదికం. 56
- స్వసూత్రేను క్తవిషయాః గృహ్లాంతిపరసూత్రతః
చరమేష్టివిధానంహి ఛరద్వాజస్వసూత్రతః. 57
- మాంగల్యతంతూ పవీత ధారణంయాజ్ఞవల్క్యతః
దేవపూజాంకురారోహ సూత్రాద్భోధాయనస్యచ. 58
- ఆర్భాత్త్రికిలశంశైవ శాస్త్రీచ్ఛమనుసంస్క్రియాః
గృహ్యంతేవైఖానసాపస్తంబస్సార్వాద్యనుయాయభిః 59
- కుర్వంత్యగ్నాహుతింస్విష్ట కృచ్చిదాపాసనేకతి
దదతిస్విష్టకృత్యక్వా పాజాపత్యాహుతింపర 60
- బ్రహ్మయజ్ఞాంగతృప్తిర్న నామనిర్దేశపూర్వకం
కేహంచనతదస్యేహం వైపరీత్యేనదృశ్యతే. 61
- వైశ్వదేవబలీంస్తత తత్రనిక్షేపయేదితి
స్వసూత్రేపాక్తమప్యపస్తంబినోభిన్నస్సూత్రతః. 62
- అంతికాయాంహసంత్యాంవా పశ్చాదగ్నాక్షిపంతిహి
ఆలంభంతేపశుంకేచి త్కైచిత్విష్టమయంపశుం. 63
- బహవోమార్గభేదాశ్చ జ్ఞానకాండేపిసంతిహి
కేచిద్యతిష్ఠేకదండా శ్శిఖాసూత్రవిసర్జకాః. 64
- అన్యేకేచిత్త్రిదండాశ్చ సశిఖాస్సాపవీతకాః
కుటిచకాదిభేదేన సంస్థాసానిబహూనిహి. 65

ళక్తికాంఠపిదృశ్యంతే। మార్గభేదావతాదిషు

శివరాత్రీందుదివస। కార్తిక్యాదిషుకేచన.

66

దివాత్యక్తాశనంరాతౌ। భుంజతేబ్రాహ్మణోత్తమాః

ఆరాధ్యసంజ్ఞికాస్తేషు। భుంజతేహ్యనిశంనిశి.

67

5 అపసవ్యాదిన ప్రకనిరాకరణము.

వాతూలాగమాంతగ్గతదశవిధశ్చై వనిర్ణయపటతే

శ్లో. అపసవ్యంభూతబలింలింగానర్పితభక్షణం

పాషండవచ్చార్థశేషంవర్జయేచ్ఛేవమార్గతః

సిద్ధాంతసారావళ్యాం। సంగ్రహ్యంవైదికంసర్వంశ్చై వమార్గావి

రోధతః। విరుద్ధంచేత్పరిత్యాజ్యంసతుశ్చై వంపరిత్యజేత్.

శ్లో॥ పితౄలోకస్థితానాంహిపితౄణామపసవ్యకం

తీలాంపితౄణాంధాతవ్యాస్తత్రతాఘనిష్పత్తయే.

69

కుశాంపితౄణాంస్వస్యాపిపావిత్ర్యాపాదనాయహి

ప్రచక్ష్యతేగ్నాకరణందేవతాలోకవాసినాం.

70

• యమస్థాపిండమిచ్చంతితల్లోకవినిష్పత్తయే

దేయంపితౄణాంధికిరంసరకోత్తరణాయవై.

71

క. తత్తల్లోకనివాసుల। కిత్తురుపిండాదికములుత్పప్తులగుచువా

రుత్తమగతికింబెతరుల। బుత్తురనెడిధర్మశాస్త్రములుగనియితరుల్.

తే గీ. శైవునకును త్తమగతియేసంభవించు

గాననతనికిఁబిండప్రదానముఖివి

ధానములునిష్ఫలంబులుగనమైశుతివి

ధించిననుశతకృష్ణలాల్దంచికొనిరె.

73

క. తిలదర్శలుజై వమునన్ | దొలఁచుటపితృకర్మననుచుఁదోచదొపెఱక
ర్మలకునపనవ్యపిండా | దులుగూడంగలన్ యాబ్రతొక్కినతోవన్.

6 శైవపంచకములో శైవునకు దహన్ ముకలదని యాజివడ్డ దురభిప్రాయమునకు.

ఉ. కోఁడిగమంచునెంచకుడిక్రొఁతికిఁగొబ్బరికాయయబ్బిన
ప్లేడనొయాజికిందొర కెనిఁగులమాఁకయిజై వపంచకం
బేడునెఱుంగనట్టివిధమేనుగహించితి నంచపార్థముల్
వేడబ మొప్పవానెఁగదప్పవ్వఱి నములీల బాపురే. 75

7 గురుఁడు స్తంభనిఱుడైన వానికినిజాతివ్యవస్థగలదు.

శ్లో. శివోక్తాంజాతిమర్యాదాంయోతీత్యభువివర్తతే
సచండాలఞ్చిజ్ఞేయస్సర్వకర్మబహిష్కృతే.

క. భోజనబాంధవ్యంబుల | కేజాతిమనుష్యుడేనియింకొకజాతిం
దాఁజేరందగదనివృష | రాజహయిండునియెశిఖతురంగునితోడన్.

గీ బ్రాహ్మణుఁగరుదు | బాహుసంభవుఁగహరిని
నైశ్యుఁగపిరించివృషలుగఁవానవునిని
మిగులువేల్పులసంకరులఁగశ్చుతియని
జాతిమర్యాదతోలఁగదుజై వునకును. 77

క. ఎవడేనిలింగియైనన్ | శివుడనియెదఁదలఁచినట్లులుచెప్పఁగవచ్చున్
భువిరుదైకాదశినిన్ | శ్రీవణంబగునతులుసకలజాతిమనులకున్. 78

8 ఆశాఁవవ్యవస్థ.

ఉ. ఆవరణాస్తకక్రియలయందుశుచిత్వముచెల్లుఁగానియా
జీవనిమిత్తకంబులగుచెయ్యులఁజెల్లదులింగధారికిన్
హాననదీక్షనఘ్రాదునామఞ్చినీహయయద్ధిపాశుకం
బావపఞ్చివర్ణకనడంగనసంగపులబ్ధిచెల్లునే. 79

వచనగ్ని-అంగనసంగపులభీ త్యత్ర.

సూ॥ వీర్హానాం హస్తస్యాస్తి తీహస్త్యతదుపరితత్సమపదై స్సాధ్యసమాసః
వృద్ధపారాశర్యం॥ శై వందేవార్చనంయస్యయస్యచాగ్ని పరిగ్రహః
బ్రహ్మచారియతీనాంచ శరీరేనా స్తినూతకం॥ అత్రసూతకపదం
మృతాశౌచస్యాప్యపలక్షకం॥ పరాశరమాధవీయే॥ ఉపాసనే
తువిప్రాణామంగశుద్ధిస్తుజాయతే॥

గోబిలిం॥ అగ్ని హేత్యాదిహోమార్థం శుద్ధిస్తాత్కాలికీస్మృతా॥

పులస్త్యం॥ సంధ్యామిష్టంచరుంహోమరియావజ్జీవంసమాచరేత్
నత్యజేత్సూతకేవాపి త్యజగచ్ఛత్యధోఽవ్వజం॥
శై వేదాయవీయసంహితాయాం శై వధర్మనిర్ణయే॥ పాండరీ
కేరజస్త్రీణాం స్వాగ్నికోత్రేయధాతృణాం పూజాకాలేనా స్త్య
శౌచం వ్రతినాంశై వధర్మిణాం॥

కామికే॥ శ్రాద్ధమధ్యయధానాస్తి సూతకంచోభయోస్తృణా దీక్షా
మధ్యపిప్రాణం శై వానాంనాస్తిసూతకం॥ .

సీద్ధాంతాగమే॥ అకరస్పర్శయోగ్యాపి యథాజిహ్వమహేశ్వరిమంత్రో
చ్చారణమాత్రస్యపూతాభవతిభూతలే తథాసూతకినశ్చై వాః
పూజామాత్రానునిర్మలాః॥

గాతమః॥ జాతకేమృతకేవాపీనత్యాజ్యంశివపూజనం॥ ఆరబ్ధవ్రతకర్మణామృ
ధ్యజాతాశౌచాదిప్రసక్తావపిత తత్కర్మాణి కర్తవ్యాన్యేవకస్యక
ర్మణికోవాప్రారంభః॥ ప్రారంభోవరణంయజ్ఞేనంకలో
వ్రతసత్రేయోనిందిముఖోవివాహదా॥ శ్రాద్ధపాకపరిక్రియా॥
అస్యాధ్యం॥ యజ్ఞేఋత్విగ్వరణంప్రారంభః, వ్రతేచాందారియణతీ
ర్థయాత్రానింగళారణగురుపూజాదా- నత్రేపాండరీకేద్విసత్రే
సంకల్పిప్రారంభః॥ తథాహి॥ లింగళారణకంనామవ్రతలమాహే
శ్వరాభిధం॥ యావజ్జీవమిదండ త్తమిష్టలింగంసమర్చయేత్యనేన

స్కందపురాణవాక్యేనలింగభారణతత్పూజావ్రతస్యాపిగురుకృత
దీక్షాసమయేయావజ్జీవభావితత్వేనసంకల్పకరణాదావాంతరాభి
కాశౌచప్రసక్తావశిత్రవ్యత్వమేవేత్యంగీకృతం.

కాలమాధవీయే॥ ఆరబ్ధదీర్ఘతపసాంనారీణాంయద్రజోభవేత్ | నచతా
సాంప్రతస్యస్యాదుపరోధానికథంచన.

క. ఆరబ్ధదీర్ఘనియమక | యశారమణికిదద్రవ్యతంబునందశుచిత్వం
బారోపింపంబడదుగ | దాఋతుమతియైనదద్రవ్యతాంతముదనుకః.

శంకరసంహితాయాం॥ నతస్యసూతకంపతస్సప్రాణలింగాంగసంగినః |
జననోత్థంమృతోద్ధంవావిద్యతేపరమార్థతః॥
లింగార్చనరతాయాశ్చఋతౌనార్యానసూతకం |
తథాప్రసూతికాయాశ్చసూతకంనైవవిద్యతే॥

9 ఉభయవాక్యగతగుణాగుణనిరూపణము.

శం. సం॥ శరీరైవతస్సకరణాన్యధాతిష్ఠంతిదేవతాః | ఆభ్యంతరాణిబాహ్యవి
దర్శనాద్యుపభాగతః | అర్చితానిభవంత్యేవద్రవాణిశిఖవాహ
న | అర్చితాన్యర్పయేద్యస్తుచారవంసరకంపజేత్ | తద్దోషపరి
హారాయశరీరందేవతామయం | భూతేంద్రియాదిసంయుక్తం
ధ్యామేద్బ్రహ్మాత్మకంనరః॥

క. వెలుపలలోపలఁబెఱవే | ల్పులుగలరుసమస్తజస్తువులుదొల్లనెవా
రలకందుమున్నెవారిందొలఁచిమెయిల్లింగమయతఁదోపింపఁదగుక

క. తనవాదమునకులాభిం | పనిముఖపత్రింబుమీడిపద్యంబునుదాఁ
బనివడివేరొకపద్యం | బునువ్రాసెందానిదీనిమురు వెఱఁగింతుక. 82

తే గీ. “ వసుమతీశ్లాఘ్యశివలంకనంశజాండు
లింగపూజాభిరతుఁడుపోణంగిగ్రామ
వాసితాయన్నశర్మద్రావ్యంబువలన
ముదితంబయిదిగ్మృఖంబులనువెలసె. ”

క. అరయక యెలింగపూజాభిరతుఁడు పూజరియటంచు వెడఁగుఁడనానా
నిరసిం చెధనములైకొని హఠపూజయొనర్చునాతఁడభిరతుఁడగునే.

తే గీ. అమృతబీజంబుపద్యాదివాక్షరంబు
నగణమాదినినిల్పధనప్రదాయి
విషలిపులు లేవునాటిట బేసులందు
లేదిట ముఖస్తతిస్వభావలీలఁదనరె.

85

తే గీ. శివపురపుఁ బాకయాజులు చేసినట్టి
పద్మియంబునుదిగువనువ్రాసిదాని
యందుగలిగినదోషములన్నిటినిట
వెల్లడించెదఁదనవాదుడిల్లపోవ.

86

తే గీ. “ ఇష్టలింగముపూజించుసిష్టవరుఁడు
వసుధఁబోఁగినివలెంకవంశజుఁడు
దాతృకులనేతతాయన్నధనమువలన
ముద్రితంబయిదిష్టాఖంబులనువెలసె.

87

తే గీ. పద్మముఖమందికారంబుపడఁగరాదు.
గలమునిష్ఠులమదినిసర్గంబుకాదు
రగణమదియగ్నిదైవత్యమగుటఁదగదు
విషలిపివకారమాటిటఁ బెట్టఁజనదు.

88

తే గీ. దుష్టగుణంబులంగనఁ గుదొంగిలినాలవపాదముంచెమా
యిష్టములేనిదిక్కియిత నెవ్వఁడుగోరెను బాకియాజుల
సిష్టవరుఁడుదాతృకులనేతయునంచలబట్టులైనని
ద్విష్టముచేయరిట్టివిపరీతసమన్వయభేదకంబుల.

89

తే గీ. ఇష్టలింగముచైతన్యమిటద్వితీయ
కుంబధమవచ్చుఁ బెట్టులోక్రొత్తసూత్ర
మొకటికల్పింపవలయుఁ గాకున్ననిష్ట
లింగమునకిందుఁగర్తృత్వముంగలిగెడి.

90

తే గీ. ఇంత శ్రమపడిదోషభూయిష్టమైన
పద్ధియంబుగట్టెనుగవీశ్వరుడుగానఁ
దొంటిపాదములనుమూటదోషమణిగ
గీటుపెట్టితిమేలుకల్గించుకొఱకు. 91

గీ. ఇష్టలింగముపూజించునైనవరుడు
వసుధబోణంగిశివలెంకవంశజుండు
దాతృకులనేతతాయన్నధనమువలన
ముద్రితంబయిదిజ్ఞుఖంబులనువెలసె. 92

ఆ వె. వెక్కిరింపవచ్చివెలకిలంబడియెని
య్యాటవెలదిపాదమందుభళిర!
తన్నుదురుసుజనులీకెన్నుదురేశివ
పురపురబాకయాచిసరసుడంచు. 93

క. నీసాలపై నటించెడి! యాసాములుతేటగీతినాటవెలదియొ
దేసలెటుంగుదురేటికొ! మోసంపడె బాకయాజమున్నున్నెయిటకొ.

శ్లో. “ ఉరవేమరుతాంకరధృత! రురవేస్వాంకస్థతురగితోందురవే
స్వరవేఘుగిరేస్సదమర! తరవేగురవేనమోస్తస్వసన్మరవే.” 95

క. ఉరవేమరుతామనునెడ! మరుదరియనెనర్థమేమొమదిసెడనేమో
రురవేయనుటదితప్పట! స్థిరసామాన్యమునకున్వేషమిడరొకో. 96

ఉ. “ శంబరనైరీప్రపటుశంబరపోషణశాలియంచు”బూ
ర్వంబునరామరాజకవిరాజమృగంబనుచోటవాడఁడే
శంబరమంచునాకమలశేజముమాటుగఁబుండరికశ
బ్దంబునునక్షశబ్దమటుపైనిడఁడేయమరుండుశౌరికికొ. 97

తే గీ. “ వందనముజేతు” ననువాక్యమందుఁజేతు
గ్రామ్యమదిపద్యములఁజేర్పరాదికొకటి

పద్యముఖమునసత్యమేపాకయాజి.

పలికెజయమందుక్రియకుగర్తలుపెఱలని.

98

క. నిగమస్మృతులనుచోటఁగఁ దగదుమచర్యమునలఘువిధానముగావిం
పఁగసంయోగేగురువనుఁ చొగిఁబాణిన్యాదిశాస్త్రీకోత్తములనరే. 99)

5 ఆరాధనేపితృదేశమిత్యాదీనాం నిరసనస్థాపనం.

క. ఇన్నూఁటేబదియాటిం దున్నవియనిప్రస్తరించెనొకకొన్నింటిఁ
దున్నలుకాకెన్నగువి. ద్వన్నేతలుపాకయాజిప్రస్తరంబుఁ. 100

శ్లో. యోగీశ్వరంయాజ్ఞావల్క్యమిత్యత్రజ్ఞస్యలాఘవం
వానప్రస్థంయోగినంచేత్యత్రగర్లఘుతాస్తిహి. 101

శ్లో. శేషాణాంపంచమస్థానేదృశ్యతేహేపదాంతతా
తస్మాదారాధనేపితృదేశంపాదోవలక్షణం. 102

కోశస్థవిశ్వశబ్దోహిగణపాతేప్రదృశ్యతే
నోచేత్తస్మాజ్జనశ్శీచనుడామశ్చకథంభవేత్. 103

సమస్తవ్యస్తరూపాభ్యాంప్రయుంజాతేచతావృభా
సమస్తరూపేవిశ్వోక్తైస్సుపోలుక్సీనదృశ్యతే. 104

సయాజీకలుషీకృత్యశ్లోకాకాంశ్చిదుదాహరత్
లిఖ్యంతేతేయధాపూర్వంసాధూకృత్యసతాంముదే. 105

యేచాత్రవిశ్వదేవానాంవిశ్వదేవంప్రతిన్యసేత్
విశ్వదేవావిశ్వభూతానితిధీమాబ్రవీతిహి. 106

10 శబ్దశాస్త్రాదిబోధస్థాపనము.

తే గీ. పారమేశ్వరాగమమునుబాఱఁజూడ
యాజివిలిఖితశ్లోకంబులరయఁబడవు

శంకరుండట్లుచెప్పనేసకలవేద
శాస్త్రములకువిరోధించునంగతులను.

107

క. గురులింగజంగములలోఁ బారుడుండు ముగురుమరలనాపారునందుం
బురుగానిముగురియందున్ వరుసగముగురుండురనుచు బాజ్జడనడుగా.

ఆ వె. గురునియందుగురుఁడజరునందుజరుడును
లింగమందులింగముంగలదని
పాకయాజులలికైబ్రహ్మమందుం బ్రహ్మ
మఖిలమందునఖిలమరయఁబడునె.

108

గీ. పారమేశ్వరాగమమునుబాడుచేసి
మూఁటనొకవస్త్రవెడఁబాపిమూఁడునునదె
యనినవిశమునలింగమునవఁనునిచి
యతఁడెగురులింగజంగమునినియెయాజ.

110

గీ. పాకయాజులవేడనోధిష్ఠుచేసి
పారమేశ్వరాగమముంచు బాదుకొల్పె
శ్లోకములునాల్గువానినిసుష్ఠుపఱిచి
బుధులునొగడ వాయుదుయధాపూర్వముగను.

111

శ్లో. వినాలింగేర్పణంలింగీనభుంజీతకదాచన
లింగాద్గురుఁడురోశ్చాపిజంగమోధికవేషహి.
ఆదాచరంసమారాధ్యగురుంపశ్చాత్సమర్చయేత్
అనంతరంస్వేష్టలింగసపర్యాంచనమాచరేత్.
పాదావిభావ్యలింగస్యమూలెగురుచరావితీ
శంఖేనాదాయతత్తీర్థంసమర్చ్యవిధివత్పిజెత్.
నగ్నశ్ఛీయాత్పితృశ్శేషమితియోవక్తిమూఢధీః
సోసిపత్రవంప్రాప్యకిటియోనౌశజాయతే.

112

క. తినఁదగదుతండ్రియెంగిలి. యనియెడునాతండుగూలునసిపత్రవనం
బుననటుపైఁగిటిగర్భం। బునఁబుట్టునటంచుభార్గవుఁడువత్సఁగదా.

క. తనకుందనలింగమునకు। జనకుండుగురుండుగాఁడెనందియమేలా
మనుజత్వశిలాత్వంబులు। తునిచిశివత్వముభయత్రతోఁపఁగఁజేసెన్.

శ్లో. తీర్థప్రసాదమిత్యతనైకవద్యావితాభవేత్
విశేషనిధినాసంజ్ఞాపరిభాషమితీర్యతే. 115

శ్లో. ముదాక్షరాణాంస్థలనంత్యబుద్ధ్యాఃజీవదత్యేవమశుద్ధరూపం
ఆహారనిద్రాభయమైఘనంచే। త్యాహారనిద్రాభయమైఘనాని.

శ్లో. శ్వమాంసమలమూత్రాణీత్యజ్ఞాత్వాయాజ్యదాహరత్
సవమాంసమలమూత్రంచేత్యత్రముదాక్షరావిలం.
నచయాజ్యక్తిమార్గేణదీక్షాగంధేవిల్కీక్యతే
అత్రత్యస్పూర్వగంధస్థపంక్తిరీహవిల్కీక్యతే.
అష్టాశరణమిత్యక్తింమంత్రోరుదాక్షభస్మనీ
పాదోదకంప్రసాదశ్చగురుర్లింగంచజంగమః. 117

క. మద్విరచితనిరసనమం। దద్వంద్వమటంచుఁగనకయాజనసూహా
రద్వంద్వమంచుఁదలఁచెన। సద్వైదుషిసస్థిమూత్రశబ్దంబులకున్.

గీ. కైవిపిత్రులుమెదెద్దలగుశబ్దములను
భాకయాజులువాడఁడవాడిరెవరొ
శాస్త్రములుతలక్రిందుగాఁజదివినట్టి
తనకుతమువారొయశివమతంబువారొ. 119

ఉ. పద్యములందెతప్పలనపారముగానిడువాడునాల్లనా
గద్యనుగ్రామ్యశబ్దముఁగల్గొనిచంకలుకొట్టికేరుటల్
చోద్యముగాఁజెబుండితులుచూచిననవ్వకపోదురేభళి
నద్యుదకంబులన్ముఠికినాడులనీరెకసక్కెమాడెలే. 120

శ్లో. యాజ్ఞసుబంధారణ్యం దుర్వర్త్యకృతశివాగమహిరణ్యం
ప్రాప్తేనర్థశరణ్యం వ్యలునంసునచోసినాఘగీరణ్యమ్. 121

మ. ఇదిదుర్వాదిగజాంకుశంబనిసుధీబృంజంబుకొండాడజే
నెదగస్త్రమపల్లివంశభవుడు శ్రీబుచ్చయారాధ్యకో
విదపాతుండుయశఃప్రపూరితకకుమ్మృత్యుంజయారాధ్యవి
ద్వదపత్యంబగుమల్లికార్జునుడుదుర్వాదప్రణాశాధిమై. 122

సం. పూర్ణము.

పీఠ

2

5

6

7

8

11

12

14

15

15

16

16

17

19

19

20

21

తప్పొప్పుల పత్రిక.

పంక్తి	తప్పు	బద్ధు
23	నరకేశుచా	నరకేశుచా
23	మతిశ్రేష్ఠం	మతిశ్రేష్ఠ
11	వత్సే	వత్సే
13	దోష	దోష
6	సిష్ట	శిష్ట
11	నిరాకరించెగా	నిరాకరించెగా
12	బ్రతిమత	ప్రతిమత
15	శార్దూ	శార్దూ
9	ఆరాచిత్ర	ఆరాచిత్ర
13	పుషలుగ	పుషలుగ
7	అగ్నిహోత్రాది	అగ్నిహోత్రాది
16	కిన్తైవాః	కిన్తైవాః
9	మృతోద్ధంవా	మృతోద్ధంవా
15	నరకంవజేత్	నరకంవజేత్
21	సిష్ట	శిష్ట
8	యాజ్ఞవల్క్య	యాజ్ఞవల్క్య
	తృక్షణ్య	తృక్షణ్య
17	యథాపూర్వం	యథాపూర్వం
19	సమారాధ్య	సమారాధ్య
7	యాజ్ఞ	యాజ్ఞ
21	వాడు	వాడు

10133

